

Ese de trei ori in seputuna: Mercuri-a, Vineri-a si Domineca, candu o cota intraga, canta numai diumetate, adeca dupa momentul impregurilor.

Prețul de prenumerare:

pentru Austria:

pe anu intregu	7 fl. a. v.
" diumetate de anu	4 " "
" patrariu	2 " "
pentru Romania si Strainetate:	
pe anu intregu	15 fl. v. a.
" diumetate de anu	8 " "
" patrariu	4 " "

Prenumeratunile se facu la toti ddi. corespondinti a-i nostri, si d'adreptulu la Redactiune: Stadt, Wallfischgasse Nr. 8, Mezzanin, unde sunta se adresă si corespondintele, ce privesc Redactiunea, administratiunea seu speditur'a; căte vor fi nefrancate, nu se vor primi, éra celo anonime nu se vor publica.

Pentru anuntie si alte comunicatuni de interes privat — se respunde cate 7 cr. de linie, repetitile se facu cu pretiu seadutu. Prețul timbrului cate 30 cr. pentru una data, se antecipa. Speditur'a: Schullerstrasse Nr. 11 unde se primesc insertiuni.

Manifestul imperatescu publicat in diuariul officiale „Wiener Zeitung“ in 17 l. c. st. n. (domineca) cetorii nostri l'au acă in traducere romana, intregu, precum merita acestu actu de importantia mare :

ALBINA.

Catra poporele Mele!

In medilocul afacerilor pacei, ce le intreprinse in spre a pune basele la o forma de constitutiune, care să intarésca unitatea si pusetiunea de potere a imperiului intregu, era tierilor si poporelor senguratece să li asecure desvoltatiunea cea libera in lantru. Mi-a impus detorintia de domnitoriu, de a chiamá tota armata la arme.

La frunariele imperiului, in partea mediadiana si medianoptiana, stau armatele a doi neamici aliali, cu intentiunea de a sgudui Austria in consistintia sa de potere europeana.

Neci unui-a d'intrenii nu li s'a datu d'in partea Mea ver unu indemnui de resboiu. De a sustiené poporeloru Mele binefacerile pacei, acésta, Ddieu celu atotscitoriu mi e martoru, o am privit pu rure de un'a de'n cele d'antaie si mai sante detorintie de Domnitoriu, cercandu totodata de a le aduce cu scumpetate la indeplinire.

Inse unui-a d'in poterile neamice nu i-e de lipsa ver unu indemnui; postindu rapirea de parti d'in imperiului Meu, ocasiunea cea favorabile e pentru dens'a indemnui de resboiu.

Aliatu cu trupele prusiene, cari acum'a ni stau in fatia ca neamici, trecu nainte de doi ani o parte a armatei Mele celei credinciose si brave catra tieruri mari nordice.

Aliantia acésta de arme am incheiatu cu Prusia, spre a pastrá drepturi intarite prin tratate, spre a scufi unu popor germanu perichitatu, spre a restringe daun'a unui resboiu neincunjurabilu intre marginile sale cele mai restrinse, si in alianta cea strinsa a celor două poteri mari d'in Europa mediadiana — cari indeosebi avura a ingrijí de pacea Europei — de a castigá spre binele imperiului Meu, a Germaniei si a Europei o atare garantia duratore de pace.

Cuceriri Io n'am cercat; desinteresat la incheiarea tratatului cu Prusia, n'am cercat interesu pentru Mine neci in tratatul de pace de Viena. Austria n'are neci o vina la sirulu complicatiunilor celor nefericiti, care la o de asemenea nenteresare d'in partea Prusiei, nu s'ar fi potutu nasce, si la unu asemenea devotamentu pentru confederatiune, s'ar fi potutu aplana fora pregetare.

Ele s'au produsu spre ajungerea scopurilor egoistice, si dreptaceea nu s'au potutu resolví de catra regimulu Meu pre cale pacica.

Astfelu seriositatea pusetiunei se urca d'in ce in ce totu mai multu.

Chiar si atunci inca, candu in ambe statele neamice se facura pre fatia pregatiri de resboiu, si intielegerea d'inte

ele, care se potea funda numai pre tendintia unei agresiuni neamice impreuna te a supra imperiului Meu, se iveau pre di ce merge totu mai chiar, Eu remaseiu in consintintia detorintielor Mele de domnitoriu, gata fiindu a aduce ver ce concesiuni primivere, ce s'ar impacá cu onoreala si binele poporeloru Mele, in pacea cea mai linisita.

Dupa ce aflau inse, cumca o traganare si mai departe perichita aperarea energica a atacurilor neamice, si prin acésta securitatea monarciei, am trebuitu să Me induplec la aceste sacrificie grele, cari neincunjuraveru sunt impreunate cu armarile de resboiu.

Asecurarile de iubirea Mea de pace, ce le dedui prin regimulu Meu, repetitile dechiarari despre promititia Mea de a desarmá totodata cu ambe partile, le respuse Prusia cu pretensiuni, a le carora primire ar fi vatematu onoreala si securitatea imp... M

Prusia ceru deplin'a desarmare premergatorie nu numai fatia cu dens'a, ci si fatia cu poterea neamica asediata la frunteria imperiului Meu in Italia, pentru a carei-a iubire de pace nu s'a datu si neci s'a potutu dà veri o garantia.

Tote tratarile cu Prusia in intrebarea ducateloru, au documentatu d'in ce in ce totu mai multu acelu faptu, cumca o deslegare a intrebarei acestei-a, precum corespunde demnitati Austria, dreptul si intereselor Germaniei si a ducateloru, nu se poate ajunge prin contielegere cu Prusia, d'in caus'a politicei sale de silnicie si cucerire, ce se aréta atatu de invederatu.

Tratarile s'au intreruptu, tota afacerea s'a incredintat decisiunilor confederatiunei, si totodata s'au conchiamatul representantii cei legali d'in Holstein.

Prevederea amenintiatorie a resboiu lui indemnă pre cele trei poteri: Francia, Anglia si Rusia, de a invitá si si pre regimulu Meu la imparatiunea consultarilor comune, a carora scopu avu să fie sustienere pacei. Potrivitu scopului Meu de a sustine pacea dupa potintia pentru poporele Mele, regimulu Meu n'a respinsu imparatiunea, ci numai si-a legatu invoirea de presupunerea ca dreptulu publicu european si tratatele sustatatorie să fie punctul de manecare la incercarile de imparatiune, si poterile participatorie să nu urmareasca veri unu interesu partialu spre daun'a ecilibriului european si a drepturilor Austria.

Daca incercarea consultarilor de pace a cadiut la aceste presupunerii naturale, atunci se demustra prin acésta

cumca consultarile insesi nu ar fi dusu la sustienerea si intarirea pacei.

Intemplierile cele mai noue d'in Holstein, demustra cumca Prusia voiesce acum'a pe fatia a pune sil'a in locul drep tului.

Dreptulu si onoreala Austriei, dreptulu si onoreala natiunei germane intrege, Prusia nu le mai considera de margine pentru ambitiunea ei fatalminte urcata. Trupe prusesci intrara in Holstein, reprezentanti a statulor conchiamata de locutienintele imperatescu fu imprasciata cu poterea, Regimulu in Holstein, ce tratatul de pace d'in Viena l'incredintiasi Austria impreuna cu Prusiei, Prusii lu luara eschisivu pentru sine si ocupatiunea austriaca fu silita să cedeze poterei de diece ori precumpenitorie.

Candu confederatiunea nemtiesca, vedindu intr' acésta o fortia contrarie pactului confederativu, decise la propunere federali, atunci Prusia, carei-a i place a se fal si e portatora de interese nemtiesci, si-finl calea reutaciósa ce apucă. Rumpendu legatur'a natiunale a nemtilor si-dechiarà esirea d'in confederatiune, ceru de la guvernele nemtiesci primirea unui asiè numitu planu de reforma, care realisa impartirea Germaniei, si pasi cu potere militara in contra suveranilor confederatiunei.

Astfelu deveniu neincunjuraveru resboiu prè nefericitu alu nemtilor in contr'a nemtilor.

La darea de séma pentru tóte neno rociile, ce le va aduce a supr'a sengură teciloru, familioru si a supr'a tieriloru, i chiamu Eu pre acei-a, cari l'au produs, innaintea scaunului judecatorescu alu istoriei si alui Ddieu celui eternu si atotpotinte.

Eu pasiescu la resboiu cu acea incredere, ce o dà caus'a drépta; cu sentiu poterei ce jace intr'unu imperiu mare, unde domnitorulu si poporulu sunt insufletiti numai de unu cugetu — de dreptulu celu bunu alu Austria; cu curagiul vioiu si deplinu la privirea armatei Mele celei brave gatite de bataia, care va formá valu in care se va frange poterea neamicilor Austria; cu privire la poporele Mele credinciose, cari intrunite, resolute, gata la sacrificie innaltia ochii loru la Mine.

Inflacararea curata de entusiasmu patriotiu a strabatut de asemene partile cele mai indepartate a le imperiului Meu; cu bucurie cursera ostasii chiamati la sururile armatei; voluntari se indesa la siervitul militaru; poporatiunea intréga

capace de arme, mai cu séma a tierilor amenintiate, se gatesce de resboiu, si prè nobilulu sentiu de sacrificiu alerga spre alinarea nenorocirei si spre spriginirea trebuintielor armatei.

Numai unu sentiu petrunde poporele regatelor si tierilor Mele, sentiul de unire, sentiul poterei in unirea loru, sentiul de desgustu a supra vatemarei de dreptu atatu de ne-mai-audite.

Me dore prè multu, că lucerulu intiegerei a supr'a intrebarilor interne de constitutiune n'a ajunsu inca atatu de de parte, ca in clip'a acésta seriósa, inse totodata marézia, să potu aduná in jurulu tronului Meu pre toti reprezentantii poporeloru Mele.

Lipsitu pentru asta data de acestu radim, Mi e detorintia Mea de domnitoriu cu atatu mai chiara, resolutiunea Mea cu atatu mai poterica, de a l'asecurá imperiului Meu pentru totu venitoriu. singuri.

Principii si poporele Germaniei cunoșnu perchiul ce amenintia libertatea si nedependintia loru d'in partea unei poteri, a carei-a aptivitate se conduce numai prin planurile egoistice ale unei dorintie necrutatiore de estindere; ei sciu ce felu de scutu pentru bunurile a ceste mai innalte a le loru, ce felu de radim pentru poterea si intregitatea intregei patrie germane vor afla ei in Austria.

Precum ne armaramu noi pentru bunurile cele mai sante, ce au a le aperá poporele, de asemene si confratii Nostru germani confederati.

Pre noi ne-au silitu a luá armele in mani. Ei bine! acum'a candu le-amprinsu, nu potemu si neci nu voim a le depune mai curundu, de catu pana ce se va asecurá imperiului Meu, precum si statelor germane aliate desvoltare libera interna, si pusetiunea de potere a acestor va fi de nou intarita in Europa.

Credintia si speranti a nostra inse nu se radima numai in unirea si poterea nostra; Eu o punu totodata si intr'unu ce mai naltu, in Ddieu celu atotpoticu si dreptu, carui-a i-a sierbitu cas'a Mea de la urdirea ei, carele nu parasesce pre cei ce in dreptate si-punu credintia in elu.

Lui voi să me rogu Eu de ajutoriu si invingere, si provocu poporele Mele a face impreuna cu Mine.

Datu-s'a in capitalea si résidentia Mea imperiala Viena, in siepte-spre-dieci juniu, una mii optu sute siese-dieci si siese.

Franciscu Josifu. m. p.

Manifestul de resbelu alu Majestatei Sale Imperatului aparù alalta-ieri. Elu nu potea intardiá mai multu dupa ce Prusii ocupara Holsteinulu, atacandu astfelu nemedilociu titlulu de dreptu ce l'avea Austria la guvernulu acestei tieri, — dupa ce erupsera in Saxonie, atacandu posesiunea aliatului imperatesc.

E chiar acù cà Prusia a luatu ofensiva, că M. S. Imperatulu fu in dreptu a aruncá responsabilitatea pentru urmările resbelului a supra celor'a ce l'a provocatu.

Milit'a imperatésca a inceputu operatiunile de resbelu la medianópte, in contielegere cu Saxonie, döra si cu Bavaria. Dar ce mesure a luatu si unde a ajunsu? acésta nu scim inca, din cauza că comandanții trupelor au afflatu cu cale a opri diurnalisticiei respandirea scirilor ce se referescu la pasii si planurile militie, ca nu cum-va prin acésta să se faca servitii inimicului, deci să simu cu acceptare căci vom pot spune curundu fapte, a caror'a comunicare va fi strina de ver ce pericol.

De ocamdata tóte scirile ce le aducem de pre campulu de batalia, se referescu la miscamintele armatei prusesci. Sunt sciri din isvóre austriace, séu din cele a le aliatilor Austriei, căci cu Prusia e rupta comunicatiunea mai tóta, atat pre căile ferate catu si printelegrafe, éra de alta parte diuariile prusesci inca n'aduc sciri despre planurile si miscamintele militiei loru, căci au interesu ca acele să nu fie cunoscute din cõce. Daca astămu totusi cate o scire pruséscă, avem dreptu a o incarcă de suspiciune, căci e cunoscuta manier'a de a lati sciri intentiunile celor'a cu cari ai de a face.

Consiliulu confederatiunei in Francofurtu, dupa ce se asetură cu militia, trimise depesie poterilor straine, declarandu că esirea Prusiei din confederatiune nu e valida, si că prin urmare ce va decide confederatiunea e deobligatoriu si pentru Prusia.

Póte si că Prusia n'a presupusu despre confederatiune atat'a energla. Dar e faptu că statele ce au votata cu Austria in contra Prusiei, vrea a intarfi votulu loru cu armele.

Daca Prusia a intratu in Saxonie, in Annovera si in principatulu electoral Hessen fara a intempiñu opusetiune militara, n'are să se bucuré forte, nece a consideră innaintarile acestea de cuceriri, căci aceste tieri despunendu de potere militara putienă si acceptandu ajutoriu de la Austria, éra Austria acceptandu indeplinirea ofensicei, nu i se opusera inca, si numai acum'a dupa ce ofensiv'a e indeplinita, asc să accepte respunsulu inarmatu alu Austrie insocite de aliat.

Judecandu pregatirile si spiretulu ce domnesce in armat'a austriaca, avemu dreptu a speră că Prusia va senti curundu si deplinu urmarile euragiului neprecutatu.

Scimu de multu că cabinetulu itali-anusi-propusestrafotarea innainte de erumperea resbelului. Acésta strafotare s'a indeplinitu acù: Ricasoli e ministru presiedinte, Borgati la justitia, Brochetti la marina, Pettinengo, Scialoja, Jacini si Berti sustieni portfoiele avute, Lamarmora e ministru fora portfoliu adlatu alu regelui pre campulu de bataia. Ministeriulu de esterne lu va primi Visconti Venosta representantele italianu la Constantinopole.

Diet'a Ungariei.

Siedint'a casei represent. din 15 iuniu.

Presiedinte: C. Szentiványi.

Protocolulu lu duce: V. Tóth.

dint'a trecuta Colomanu Tisza si L. Moesáry se dechiera, cumea si-retragu modificatiunile puse in siedint'a trecuta pe més'a biroului casei in privint'a resolutiuni.

In urmarea acestoru dechiaratiuni numai de catu se trece la ordinea diley si se incepe desbaterca speciala a proiectului de resolutiune facutu de Fr. Deák, care se si primeșee fara nici o strafotare.

Urmà apoi desbaterca in privint'a acusticei. Geduly a propusu ca să se emita o comisiune de 5 membri, cari să faca unu proiectu pentru delaturarea defectului casei in privint'a acusticei rele.

Unii era recomandara ca să remana totu comisiunea carea a mai fostu insarcinata in acesta causa, inse la propunerea lui Deák, se primi ca comisiunea pentru institutele publice să faca proiectul dorit. Si cu acésta se incheia siedint'a la 11½ ore.

Mandrulocu in 16 iuniu st. n. 1866.

Cetiram in pretiuitulu dinariu „Albina“ Nr. 23 din 1/13 iuniu a. e. că „comuna Schöndorf din comitatulu Temisiului s'au rotogat la diet'a Ungariei ca să i se dea fenaciele ocupate prin regularea Muresiului — asiadar si had'a mandrulocanilor — si dominiulu cameralu de Mandrulocu“.

Vecinii nostri germani din Schöndorf — noi romanii i dicem Sardinu — nu potu pretinde fenaciele si insusi nici prin rescumperare, nici prin ceva dreptu istoric séu neistoric, nici prin ceva lege.

In privint'a dreptului istoric nu-si potu cumperă acea bucată de pamantu ce ei, adeca germanii vecini, o numescu fenacie, pentru că acestu locu au fostu din vechime a romanilor din Mandrulocu, apoi devenindu cameralu, totusi in arinda au fostu tienutu din partea romanilor mandrulocani, si numai mai tardi din candu in candu si din partea Sardinilor — nemtii din Sardinu — era tienutu in arenda.

Cumea acelu locu amintit u mai susu au fostu a romanilor ni adeveresc istoria candu dice: imperatulu romanilor Probus in anulu 277. au radicatu holumburile de langa comuna Glogovatiu intru memoria si amintire despre invingerile sale a supra poporului sarmanu, care pe timpulu acel'a era asediata in acele tienuturi, deci de atunci in cõci totu romanii au stapanit u acelle locuri.

Nu potu avea dreptu sardinientii si din natural'a imprejurare: că loculu ce lu dorescu nemtii alu cumperă insusi, si partea lui de cakra hotarulu mandrulocanilor se numescu dempulu bisericii, era partea de cakra sardinienti se numescu had'a curii, *) deci mintea sanctoasa spune că pe timpulu vechiu in tienutulu acestu a dempulu bisericii si a hadei curii aveau romanii cur'a loru, prin urmare si tienutulu acestoru döue numiri era a romanilor.

*) Despre cecalata hada a romanilor mandrulocani nu potu fi vorba, fiind proprietatea loru.

Satulu de pe acestu locu, a deca depe dempulu bisericii, pentru had'a curii de multe ori era esundata de ap'a Muresiului, au fostu silitu a se muta peste si langa Muresiu in partea dréptă a sa, si numai mai tardi s'au mutat unde acum'a e asiediatu, deci romanilor mandrulocani li se compete asi cumperă dominiulu cameralu, nu Sardinilor; cecalata hada ce o numescu Sardinientii fenacie e proprietatea romanilor mandrulocani.

Nu au dreptu sardinientii nici in privint'a legilor de a cumperă si asi insusi acelu pamant, adeca: nici fenaciele ce noi le numim hada, nici dempulu bisericii si nici had'a curii, pentru că legile spunu, că daca ap'a eurgatore rumpa din cutare hotaru si acea ruptura séu aruncatura romane de alta parte de riu, atunci acelu locu séu pamantu aruncat, va romane adaugat la hotarulu de care s'au alaturat, adeca mutat.

Alt'a e intemplarea cu had'a curii si dempulu bisericii. Acestea mai nainte au fostu intre două ramuri a le Muresiului, din asta două ramuri a le Muresiului, gur'a celei de cakra mediali au fostu astupata — nu inse din partea romanilor mandrulocani, ci prin abaterea riului de cakra nu e vin'a romanilor că s'au mutat Muresiulu pe de cakra mandrulocani — prin urmare ramulu acestu au secutu, era hotarulu mandrulocanilor de peste Muresiu adca had'a curii, au fostu proprietatea mandrulocanilor. Totu tienutulu acestu au fostu si mai nainte hotar in partea romanilor mandrulocani, era nu ruptura séu aruncatura de apa in cutare parte, prin urmare, mai multu dreptu au mandrulocanii asi cumperă acelu dominiu cameralu de cakra Sardinientii.

Nici in privint'a arendarei acelui dominiu Sardinientii nu au dreptu a si-lu cumperă, căci mai demulte ori si mai indelungatu timpu au fostu in arenda la romanii mandrulocani.

Noi romanii mandrulocani avem dreptu atrinete o contrapetitiune la diet'a Ungariei rogandu-ne să nu faca decisiune in favoarea locuitorilor din comun'a Schöndorf — Sardinu — fara a se invoi si comun'a nostra Mandrulocu, căci noue ni se compete ori pe bani ori en alta resenperare a ni-lu cumperă.

Cum poate cine-va a-si insusi proprietatea la care nu are dreptu?

Vecinii Sardinienti facu ca jidovii, cecu mai multu ca se pote mai lasa din pretiu.

Mai multi.

Estragemu dupa „Tel.R.“ Protocolulu siedinticei comitetului Asociatiunei transilvane romane tienute in 6 Iuniu 1866 c. n. sub presidiul Ilustritatei Sale Dului consiliariu gub.

FOISIORA.

Bogdanu si Ionasielu.

I.

Prepurtá-se prepurtá,
Si eu vélfa 'mi pasiá,
Cu murgutiu porumbacu
Cu capestru de bumbacu
Cu trei pene 'n comanaeu
Prin orasius prin Tiavigradu
Catu e lungu si catu de latu,
Far' de frica de Sultanu
Mandru june moldovénu
Ionasielu celu belusielu
Tinerelu trasu prin anelu, —
Cu o mana tien' de fréu
Cu alt'a, sabi'a la bréu!

De frumscet'a-i, ce avea
Totu orasius se mirá,
Ferestele deschidea
Fetele multu 'i zimbă
Nevestele-lu deochiá, —
Dar' nime-lu cunosccea
Far' Ilian'a lui Bogdanu,
Că-lu scia că-i moldovénu, —
Si din graiu asiá-i graia:
„Ionasielu Domnia-ta!
Esti de frunte 'ntra voinici,
Daca ai ajunsu p'aici, —
Dar' voinice vin' la noi,
Sé ne iubim u amendoi,
Sé-ti dau pruneu in tipulu meu,
Sé traiesca 'n traiulu teu,
Sé nealece murgulu teu!“

Si din gura 'i dicea:
„Ilian, Dómna Ilian!
Si frumscet'a far' prihana,
Eu la tine asiu vení,
Dar' me temu că voi perí,
Cum perí totu némulu meu
De Bogdanu barbatulu teu!
Că a casa de-a vení,
P'amendoi ne va gasí,
Poti să credi n'ou mai tra!“
Dar' Ilian'a 'i grăia:
„Ionasielu! nu visá, —
Că Bogdanu de-acas' s'a dusu,
La bataia cu-oste 'n susu,
Cu cinci sute catanele
Si-au să mérge drumuri grele,
Ajutandu óste tureșea, —
Ddieu, s'o prepadésea!“
Ionasielu candu audia
La Ilian'a se grăia,
Murgu'n staulu 'lu dusea,
Fenu de flori 'i preserá. —
Dómna 'i cale 'i ieșia,
Si de mana 'lu luvá
Si in casa 'lu portá
Cu blandetie-lu sarutá,
Si-apoi elu o intrebá:
„Vomu ciná, séu ne-omu culeá?
— Bă, noi draga vomu ciná!

II.

Candu ei se mai petrecca,
Bogdanu éta ajungea,
Si la porta tabará
Si batea, si-o securá:
„Ilian! Dómna Ilian!
Si frumos'a mea cocóna,
En deschide-mi portile
Ca să tunu eu ostile
Ca mi-ai seutu dilele,

De-mi vedu era casele!“
Dar' Ilian'a ca tresnita
Si de frica ametita,
Ce să faca nu scă,
Nocé ladutie avea
Pe tóte le deseuia
Pe Ionasielu 'lu inchidea
In lad'a en galbiniori
Pe desupra eu serisori!
Ostile nu suferă
Că prè multu afara stă,
Si atuneca Domnu Bogdanu
Face-si pumnulu budzgulanu
Si vertosu in pórta trage,
Pórta 'n patru elu o sparge,
La pamantu că o trentesece
Peste ea eu-ai sei pasiesce!
Si Bogdanu descalecă
Murgu in staulu 'lu bagă,
Dar' in staulu ce astă?
Calu strainu elu nimeră,
Si maniosu in casa 'ntră:
„Ilianutia! Dómna mea!
Spune-mi dreptu ce te-oiu'ntrebă,
Ionasielu cu murgulu seu,
Ce mai vre in staululu meu?“
Si Ilian'a respunde:
„Lucrul drag! e asiá,
Etu la noi s'a abatutu,
Vinu prè multu elu a beutu,
Nici unu banu nu mi-a platit,
Si eu murgulu i-am oprit!“
Dar' Bogdanu 'i mai dicea:
„Eu ti-asiu crede si nu prea, —
Ori ce-i spune tu Ilian,
Eu te sciu că esti vielenă!“
Si Bogdanu prin easi intră,
Sabiutia, 'n cuiu astă,
Apoi era intrebá
„Sabi'a lui Ionasielu,

Pentru e 'n cuiuie?“
— Banii toti si-a fostu sfersitu,
Sabi'a mi-a zalogit!“
Si Bogdanu mai intrebă:
„Spune draga Dómna mea!
Ce-ti e més'a-asia chitita,
Ca-o gradina inflorita?“
— Ah! Bogdane dragul meu!
Am sciu de drumulu teu
Că a casa ai pornit,
Si eu més'a ti-am gatit!“
Si Bogdanu mai intrebă:
„Én se-mi spuni Ilian'a mea!
Ce-ti e perulu fluturatu,
Cine félia ti-a musicatu? —
— Eu eu nătiul m'am jocat,
Si urtu m'a sgrabala!“
Ér Bogdanu că-i mai dicea:
„Nu-ti potu crede drag'a mea!
Dă-ni tu mie cheile
Sé deschidu eu ladile
Si să scotu eu blagile
Sé platescu eu ostile,
Că mi-ai seutu dilele
De-mi vedu era casele!“
Si Ilian'a 'i grăia:
„Seii barbate Domnia-ta!
Coeonasiu ti-ai strigatu,
Si eu cheile li-am datu, —
Cu ele si-ai petrecutu, —
Si pe urma le-a perduto!“

III.

Si Bogdanu, reu se mană,
Nocé fauri elu chiamá,
Nocé fauri că venia,
Nocé chei 'i fauriá,
Ladile le deseuia
Si pe Ionasielu astă
In lad'a eu galbiniori

Pavelu Duncă, fiindu de facia DD. membrii ai comitetului Rvd. D. Nicolau Popea, protosigilu metropolitanu, D. Gabr. Vajda, contorloru la cass'a provinciala, D. Dr. Ioanu Nemes, DD. prof. Zach. Boiu, I. Popescu si Nicolau Cristea; dintre oficialii Asociat. secret. II. I. V. Rusu si cassariulu Constantin Stezaru.

§.41. Presedintele presentăsa conspectul despre starea cassei Asoc. pre tempulu acestei siedintie. Are sum'a de 22. 955 fl. 59₅ cr. v. a.

Se ia spre sciuntia.

§. 42. Secret. II. (vedi §. 32), referesa cumea comisiunea pentru elaborarea bugetului pe an venitoriu intr'o siedintia a sa d'in 26 Maiu a. c. a astutu eu cale a-si da opiniunea sa int'acolo, ca elaborarea bugetului Asoc. pre an. viitoru să se mai amane, pana la siedint'a comitetului, ce se va tienă cu inceputul lunei lui Augustu a. c. deci presenta numai proiectul seu de programu pentru adunarea gen., ce se va tienă la Belgradu in 15/27. Augustu a. c.

Conclusu. Comitetul Asoc. decide a redică la valoare de conclusu alu seu opiniunea comisiunei resp. Ear' proiectul de programu pentru adunarea gen. viitoru, etindu-se d'in punctu in punctu, cu pucine modificatiuni, se primi d'in partea comitetului, cu observarea ca acestu programu să se publice inea de tempu in diuariele publice.

§. 43. Secr. reportesa despre sumele incursose la fondulu Asec. de la siedint'a trecuta a comitetului, pana la siedint'a presenta. A incurso peste totu: 37 fl. 10 cr. v. a.

Se ia spre sciuntia.

§. 44. D. bibliotecariu alu Asoc. referenza, cumecă D. prof. ginn. in Blasius I. M. Moldoveanu a daruitu in folosulu bibliotecii Asoc. cate unu exemplariu d'in opurile intitulate: istoria Ardelenii.

Dlui darutoriu i se exprime protocolarmente multumita d'in partea comitetului.

Cu acestea siedint'a comitetului Asoc. se inchiea.

Programu

pentru afacerile adunarei generale a VI care se va tienă de Asociatiunea transilvana pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu la Belgradu in 15/27 Augustu 1866.

In 15/27 la 9 ore dininția celebrarea S. Liturgii in bisericele romanesce si chiamarea Spiritului santu. — Dupa amidi o siedinta preliminaria a comitetului Asociatiunei, tempulu tienerei lu va hotară In. presidiu.

Siedint'a I. in 16/28 Aug. 1866.

1. Membrii Asociatiunei se aduna inainte de 9 ore dininția in localulu destinat pentru tienerea siedintelor si alegu o comisiune

de 12 insi spre a invită pre Eselentia S'a D. presedinte la adunare. —

2. Eselentia S'a D. presedinte deschide adunarea prin unu cuventu coresponditoru scopului adunarei.

3. La acestu cuventu respunde unulu d'in membrii orasiului Belgradu, insarcinatu cu acăstă luerare.

4. Indata dupa acăstă, unulu d'in secerarii comitetului, ceteresc reportulu despre activitatea Asociatiunei desvoltata in decursulu tempulu de la adunarea trecuta pana in presintie, si despre rezultatele ce se voru fi ajunsu. —

5. Bibliotecariu Asociatiunei transilvana romane reportesa despre starea bibliotecii Asociatiunei. —

6. Casierulu si controlorulu asternu bilantiulu veniturilor si speselor anuale precum si starea averei intregi a Asociatiunei. —

7. Se alege o comisiune de 5 membri spre a censură societatile si a referă despre ele in a dou'a siedintia.

8. Se alege si o alta comisiune de 3 membri spre a conserie in inticlesusu §§-loru 6, 8, 9, membrii eci noi intr'unu localu separatu, a incassă taescele, a le admanuă casierului, si a reportă despre acăstă in siedint'a a dou'a. —

9. Se alege si a treia comisiune de 5 membri pentru a pregati preliminariu speselor pentru anulu viitoru conformu cu lit. f) g) h) d'in § 23, si a reportă despre elu in siedint'a a dou'a. —

Aceste comisiuni se voru contituí alegendusi unu presedinte si unu referente, si voru tienă siedintele loru in tempu potrivit.

10. Remanendu inca tempu, presedintele da voia la cetirea disertatiunilor scientifice, d'in cate voru fi destinate pre acestu scopu. Disertatiunile nu se ieu la nici o desbatere.

Cei ce voru voi a tienă astfeliu de disertatiuni voru fi detori in ajunulu adunarei generale a se presentă Eselentiei Sale D. presedinte a adunarei, spre a le dă ordine pentru cetirea disertatiunilor respective. —

Siedint'a II-a 17/29 Augustu 1866.

1. Adunarea primește reportarile comisiunilor si lo ia in ordine la pertractare. —

2. Se mai impartasiese adunarei inca si alte proiecte seu motiuni, d'in cate se voru fi infaciisati in decursulu tempulu la presedintele adunarei. —

3. Se alegu membri onorari. —

4. Se destina diu'a si loculu adunarei generale viitoru. —

5. Se mai da ordine cetirei mai departe a disertatiunilor scientifice, ce voru fi remasă necetite d'in siedint'a precedente. —

6. Se alege o comisiune de 5 membri pentru verificarea protocolului siedintiei a dou'a.

7. In urma siedint'a adunarei generale se inchide cu indatinatele cuventari. —

D'in siedint'a comitetului Asociatiunei transilvana romane tienuta la Sibiu in 5 Iunie c. n. 1866.

De pre campulu de batalia.

De la medianópte. Resboiu s'a inceputu Prusianii in 16 l. c. (sambata) au intrat in Saxonie de două laturi, si anume in partea resaritena ocupandu orasiele Zittau, Löbau si tōte punctele strategice a le acestei tieri pana la orasiul Bautzen. Teritoriul sasonu ocupat in partea resaritena se estinde in formă unei limbe de pamentu intre Austria si Prusia, d'aci se poate splica insemenata lui pentru poterile beligerante si favorulu ce l'intinde alianta sasóna imperiului austriacu. — Lungimea teritoriului ocupat de catra Prusi face cam 7 mile aus. era latimea cam 3 mile. — Avantgard'a trupelor prusesti, cari, intrara in Saxonie pre acestu punctu, e la Bautzen; unde despune de 12 tunuri, si o ocupatiune tare.

Totu sambeta in 16 l. c. demanéti a altu despartimentu alu trupelor prusesti intră in Saxonie de catra apusu pre la orasiul Machern, asediata cam $\frac{1}{4}$ mila de granita prusescă, era de Lipsia (a dou'a capitale a Saxoniei) in departatul ce-va preste $\frac{1}{2}$ mila. La intrare, aceste trupe luara direptiunea catra resarit, de securu pentru a se intruni eu Prusii cari intrasera la resarit si luasera direptiunea catra apusu, ca astfelu să poată trage linie prin tōta partea de catra mediadi a Saxoniei, si asecurandu-si aceste puncte să poată opera catra Bavaria foră frica de-n dosu. Acostoru trupe li succese in direptiunea resaritena, a lungulu drumului de feru, a Iuă orasiele Wurzen si Dahlen, aci inse avandu intentiune a merge totu cu drumulu de feru catra Riesa, li se ciunta post'a, caci Saxonii stricara calea ferata, si sparsera puntile.

In 18 l. c. (luni) la mediană, Prusii intrara in Dresda, capitala Saxoniei.

Dupa scirile de acum'a, armat'a sasóna nu fece Prusilor neci o opusetiune, dar' neci Prusilor nu li succese a pune man'a pe arme seu munitiune sasóna.

Regele Saxoniei Ioanu in 16 l. c. prin o proclamatiune catra poporul in cunoscintieza, că intru inticlesulu constitutiunii a compus unu guvern, carui-a incredintica afacerile tierii, in lips'a lui d'in tiéra, caci se duce la armata.

Totu in 16 l. c. sér'a regin'a Saxoniei insocita de principese a sositu in Praga, unde fu primita cu onore deplina de catra arciducele Ludovicu-Victoru, care d'in Viena merse spre scopul acesta. Regin'a aduse cu sine suita mare, clenodie si tesaurul casei regesci. — Precum amintiramai sus regele si principale de corona alu Saxoniei, sunt la armata, unde astăpta de o parte ajutoriului Austriei, cercandu totodata legatura cu principalele Carolu, comandantele trupelor bavarese. — Luni regele Saxoniei intră in Boemia, lasandu comand'a trupelor principelui de corona.

In 17 l. c. (domineca) Prusii incepura a intră in Hannovera. Regele si principale de corona plecara catra Göttingen, unde se voru concentră trupele. Prusii prin proclamatiune dedera de scire, că Hannover'a e de vina pentru că n'au voit a se desarmă, deci fura necesitati a face pasulu acesta, pentru a nu ave inimici la spate. Promitut securitatea proprietati private.

ITALIA. Pana candu Prusienii au intrat pe pamentu strainu, Italianii se precugeta mai multu si se vede că astepta inca ceva. D'in Ferrara se scrie, că pana in 13 a lunei c. armat'a italiana inca nu trecuse la Venetia, desă poate că acăstă se va intemplă catu de curundu fiindu că mai in tōta sér'a sosescu multime de barce in Ferrara. Parerile sunt altecum diferite, unii dicu că ataculu se va face langa Mincio pe lini'a Lonato-Goito, unde se află o parte de brigadă voluntarilor ce se dice că e avengardă armatei. Toti sunt înarmati si in tōta diu'a se eserciza si pusca la semnu. Diumentate seadronu de Guidi Genovesi inca a sositu acolo. Guidii Genovesii sunt barbati frumosi si tari, calarescu pe cai mici si infocati; si se lupta de pe calu si si pedestru. — Ei sunt cei mai placuti ostensi a lui Garibaldi de cari se folosesc elu la cele mai pericolose atacuri. Ei asemenea iubescu pe ducele loru. Se dice, că armat'a italiana se tiene de cele mai bune a le Europei, pestrece in disciplina, ordine si armare pe cea pruseana si Guidi Genovesi si venatorii de alpi se potu pune in asemenea gradu cu Chasseur-ii de Vincennes ai Franciei. Armat'a e bine capata si dupa modelu francesu. —

Pe desupra eu serisori,
Amuritut si in fiori.

„Ionasiel! dragulu meu!

Di-mi, ce cauti in bunulu meu!"

Si Bogdanu că mi-lu loviá

Dara Ionasielu graia:

„Stai Bogdane nu mai dă,

Ei directu ti-oii spune, tie,

Vin'a e a ta socia!"

Si Bogdanu ce mai facea?

Pre Ionasielu nu-lu batea,

In chil'a sa-lu portă

Forte bine-lu ospetă,

Ionasielu se satură

Murgulu bine-lu insielă

Si eu pacă se'n tornă

Si Bogdanu ce mai facea?

Catra Domn'a lui dicea:

„Vrei tu mōrte vederōsa

Au mai vrei intunecōsa?

— Ea respusne, eu mai vreu,

Că se vedu capetulu meu!"

Si Bogdanu o apucă,

In bumbacu o inveliă,

Si eu céra-o ceruiá,

Cu resina-o resina

Si eu drotu elu o legă

Langa-unu stelpu de feru pe ea,

La picioru focu i dă

Foculu la genunchi suiă,

Candu la brēu i ajungea

Ea plangendu asia-i dicea:

„Bogdane! seumpulu meu!

Să-ti ajute Ddieu,

Au tie nu-ti pare reu

Eea arde senulu meu,

Sénulu teu ce-lu desmerdai

Dupa placu te desfetai!"

— Lasa arda! i graia!

Căci elu arde 'n vin'a ta,

Si nu arde 'n vin'a mea!"

„Ah! Bogdane dragulu meu!

Eea arde peptulu meu,

Peptulu teu ce-lu sarutai

Cu placere-lu dismerdai!"

— Lasa arda! elu graia

Că nu arde 'n vin'a mea,

Ci elu arde 'n vin'a ta!"

Foculu, fētia-i ajungea

Ea plangendu asia dicea:

„Ah! Bogdane dragule!

Eea ardu si bucele

Cele buze subțire

Ce-ti eră dulci că de mnieret"

Dar Bogdanu nu-i mai graia,

Foculu totu se mai mariă,

Si ea arde pan' la óse,

Pan' la óse pechatōse,

Si candu foculu se stingea,

Ventulu tare mai batea,

Si cenus'i-a-o ventură,

Nici de semnu nu remanea!

Se punea la jucaria,

Di de véra pana 'n séra,

Si a dou'a diua óra.

Pana ei se desmerdă,

Unu porumbu la ei caută,

Si cocón'a se 'nfrică,

Si d'in gura cuventă:

„Audi bade Domnia-tă!

Porumbulu ne-a priceputu,

Si elu tōte le-a vediutu!"

Vizereanu atunci graia:

„Taci tu, si nu te spariá,

